

10 FEB. 2017

201600011
Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530.2016137052

Datum 8 februari 2017
Betreft **Definitief advies** als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2016132287

Onze referentie
2016137052, versie 2

Uw referenties
G47 201600811 en
G85 201600811

Uw brieven van
18 november 2016 en
27 januari 2017

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 18 november 2016 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van tandheelkundige zorg.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 16 december 2016 heeft Zorginstituut Nederland het voorlopig advies aan uw commissie toegezonden. Vervolgens heeft uw commissie het verslag van de hoorzitting d.d. 11 januari 2017 aan het Zorginstituut verstuurd met het verzoek om een definitief advies.

In artikel B.12 en B.14 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak voor bijzondere tandheelkunde omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering, eigen risico of coulance.

Tandheelkundig advies

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd. De tandheelkundig adviseur deelt het volgende mee.

Voorlopig advies

Het geschil betreft een aanvraag voor een implantaatgedragen kroon ter plaatse van element 21 bij een volwassen verzekerde. Verzoeker heeft circa tien jaar geleden een trauma opgelopen, waarna zich complicaties hebben voorgedaan.

Als gevolg hiervan is element 21 verloren gegaan, waarbij een uitgebreid botdefect als restant is achtergebleven.

Zorginstituut Nederland
Pakket

Tandheelkundige hulp maakt voor volwassenen geen deel uit van de te verzekeren prestatie krachtens de Zorgverzekeringswet. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Verweerder heeft aangegeven dat door het botdefect er sprake is van een zodanig ernstige verworven aandoening van het tand-kaak-mondstelsel, dat hierdoor een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp bestaat.

Datum
8 februari 2017

Onze referentie
2016137052, versie 2

Na correctie van het botdefect middels kaakchirurgische weg, is echter volgens verweerder een situatie ontstaan die geen indicatie meer oplevert tot bijzondere tandheelkunde. Om deze reden wordt de aanvraag voor de implantaatgedragen kroon ter plaatse van element 21 door verweerder afgewezen.

In artikel B.12.1 van de zorgverzekering is het maatmanbeginsel opgenomen. Krachtens dit beginsel strekt de aanspraak op bijzondere tandheelkundige hulp zich uit tot een niveau van tandheelkundig functioneren dat verzoeker zou hebben gehad als de ernstige aandoening zich niet had voorgedaan. Naar het aanvankelijke oordeel van de tandheelkundig adviseur voldeed verzoekster echter niet aan de voorwaarden van genoemde bepaling

Definitief advies

Hetgeen in de hoorzitting is aangevoerd, heeft de tandheelkundig adviseur opnieuw meegenomen bij bestudering van de gegevens in het dossier. Deze merkt op dat verweerder naar aanleiding van de botresorptie heeft vastgesteld dat er bij verzoeker sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkunde. Om de onderliggende aandoening te verhelpen, is er bij verzoeker een botcorrectie uitgevoerd. Dit heeft volgens verweerder tot gevolg dat er na de botcorrectie niet langer sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkunde. Naar het oordeel van verweerder is hiermee de aanspraak op een prothetische vervolgbehandeling komen te vervallen. Verzoeker voert echter aan dat de aanvraag onterecht is afgewezen, omdat er volgens artikel B.12 van de polis sprake is van een ernstig verworven afwijking die recht geeft op bijzondere tandheelkundige hulp. Het verlies van element 21 hangt naar het oordeel van verzoeker samen met de ernstig verworven afwijking, waardoor hij met inachtneming van het maatmanbeginsel aanspraak maakt op vergoeding van zowel de botopbouw als de tandvervanging door middel van een implantaat.

Volgens de tandheelkundig adviseur is bovenstaande redenering van verweerder niet in overeenstemming met artikel B.12 van de polis. Uit dit artikel blijkt namelijk dat verzoeker aanspraak heeft op functieherstel conform het maatmanbeginsel. Deze aanspraak reikt verder dan het enkel corrigeren van de onderliggende aandoening. Naar het oordeel van de tandheelkundig adviseur maakt verzoeker in casu aanspraak op een behandeling die leidt tot functieherstel overeenkomstig het maatmanbeginsel. In hoeverre hiervan sprake is, is echter op basis van de gegevens in het dossier en uit de hoorzitting niet op te maken. Om zeker te stellen dat bij de beoordeling het maatmanbeginsel correct wordt toegepast, acht de medisch adviseur nader antwoord op de volgende vragen noodzakelijk:

- Welke prothetische vervolgbehandeling is noodzakelijk voor functieherstel van het tand-kaak-mondstelsel?
- Verzet het maatmanbeginsel zich tegen (volledige) vergoeding van deze prothetische vervolgbehandeling?

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
8 februari 2017

Onze referentie
2016137052, versie 2

Daarnaast merkt de tandheelkundig adviseur op dat een sterk geslonken tandeloze kaak niet als enige een mogelijke indicatie vormt voor vergoeding van implantaten binnen de bijzondere tandheelkunde.

Juridische beoordeling

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de tandheelkundig adviseur, raadt Zorginstituut Nederland aan om verweerder nader onderzoek te laten verrichten met inachtneming van het vorenstaande.

Hoogachtend,

, .

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw - -
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530 2016137052

Datum 16 december 2016
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2016132287

Onze referentie
2016137052

Uw referentie
G47 201600811

Uw brief van
18 november 2016

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 18 november 2016 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van tandheelkundige zorg.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel B.12 en B.14 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak voor bijzondere tandheelkunde omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering, eigen risico of coulance.

Tandheelkundig advies

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd. De tandheelkundig adviseur deelt het volgende mee.

Het geschil betreft een aanvraag voor een implantaatgedragen kroon ter plaatse van element 21 bij een volwassen verzekerde. Verzoeker heeft circa tien jaar geleden een trauma opgelopen, waarna zich complicaties hebben voorgedaan. Als gevolg hiervan is element 21 verloren gegaan, waarbij een uitgebreid botdefect als restant is achtergebleven.

Tandheelkundige hulp maakt voor volwassenen geen deel uit van de te verzekeren prestatie krachtens de Zorgverzekeringswet. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Verweerder is van oordeel dat door het botdefect er sprake is van een zodanig ernstige verworven aandoening van het tand-kaak-mondstelsel, dat hierdoor een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp bestaat.

Na correctie van het botdefect middels kaakchirurgische weg, is echter een situatie ontstaan die geen indicatie meer oplevert tot bijzondere tandheelkunde. Om deze reden wordt de aanvraag voor de implantaatgedragen kroon ter plaatse van element 21 door verweerder afgewezen.

In artikel B.12.1 van de zorgverzekering is het maatmanbeginsel opgenomen. Krachtens dit beginsel strekt de aanspraak op bijzondere tandheelkundige hulp zich uit tot een niveau van tandheelkundig functioneren dat verzoeker zou hebben gehad als de ernstige aandoening zich niet had voorgedaan. In dat kader behoort de implantaatgedragen kroon tot een mogelijkheid om dit functioneren te bereiken. Artikel B.12.2 van de zorgverzekering bepaalt echter dat alleen aanspraak bestaat op implantaten en het vaste gedeelte van de suprastructuur indien sprake is van een ernstig geslonken tandeloze kaak. Daarnaast moet het implantaat dienen ter bevestiging van een uitneembare gebitsprothese. Naar het oordeel van de tandheelkundig adviseur is hiervan geen sprake en wordt niet voldaan aan de genoemde bepaling.

Juridische beoordeling

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de tandheelkundig adviseur, concludeert Zorginstituut Nederland dat niet is aangetoond dat verzoeker in aanmerking komt voor het gevraagde.

Hoogachtend,